

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῇ Ἐξωτερικῇ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτησις ἀπευθύνεται :

Διευθύνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθῆνας

Κάποια ἀνυπομονησία καὶ νευρικότης ἤρ-
χισεν ἀπὸ τινος νὰ ἐκδηλοῦται
παρ' ἡμῖν διὰ τὴν παράτασιν τῶν
ἐπὶ τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος διαπραγματεύ-
σεων τῶν Δυνάμεων καὶ φόβοι περὶ τῆς αἰσίας
λύσεώς του νὰ ἐκφράζωνται, ὑποτρεφόμενοι καὶ
ἐκ τῆς ἀδιαλλάκτου γλώσσης τοῦ νεοτουρκικοῦ
τύπου, διαμαρτυρομένου διαρκῶς κατὰ πάσης
ιδέας ἐνώσεως τῆς νήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος
καὶ μονοουχὶ τὴν ἀποδοσὶν τῆς εἰς τὴν Τουρ-
κίαν ἀξιούντες. Ὅμως μάλιστα νεοτούρκων λέ-
γεται ὅτι συνέλαβε καὶ τὴν μεγαλοφυᾶ ιδέαν
τῆς παραχωρήσεως τῆς Κρήτης εἰς τὴν Ἀγ-
γλίαν ἀντὶ τῆς Κύπρου ἀποδιδομένης τῇ Τουρ-
κίᾳ, ἣν καὶ δι' ὑπομνήματος πρὸς τὸν Μέγαν
Βεζύρη διετύπωσεν. Ὁ δὲ προαλειφόμενος διὰ
τὸ ἀξίωμα τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν νεό-
τουρκος Ἀχμέτ Ριζᾶ, — ὅστις πᾶν ἄλλο ἀπέ-
δειξεν ὅτι εἶνε κατάλληλος διὰ τὴν θέσιν
ταύτην — προσέβη εἰς δηλώσεις εἰς τὸν «Ν. Ἐ-
λευθερον Τύπον» τῆς Βιέννης, διατυπῶν παρά-
πονα καὶ ἀπειλάς κατὰ τῆς Γαλλίας, ὡς ἐὰν
ἦτο ὁ τελευταῖος τῶν συντακτῶν τῆς «Τανίν»,
ἀποδεικνύων τελείαν ἀγνοίαν τῆς διεθνούς θέ-
σεως τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος καὶ τῶν λόγων
οἵτινες ἀναγκάζουσιν τὴν τε Γαλλίαν καὶ τὴν
Ἰταλίαν νὰ συνηγορεύσιν ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως.

Διὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους, δισταγμοὶ
ἤρχισαν παρὰ τισι λίαν ἀνυπομόνοις νὰ γεννῶν-
ται περὶ τῆς αἰσίας ἐκδόσεως τῶν περὶ Κρή-
της διαπραγματεύσεων· καίτοι δὲ αἱ πλείσται
τῶν καθημερινῶν συναδέλφων τηροῦσιν ἐπαινε-
τὴν ἐπιφύλαξιν ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τοῦτο τὸ
κατ' ἐξοχὴν λεπτόν καὶ ἀπαιτοῦν ἄκραν περι-
σκεψιν καὶ ὑπομονὴν ἐκ μέρους πάντων ἡμῶν,
ἐνταῦθα τε καὶ ἐν Κρήτῃ, ὑπάρχουσι καὶ τινες
Ἀθηναῖκαί ἐφημερίδες, αἵτινες φανερόνους τὴν
ἀνυπομονησίαν των διὰ τῆς δημοσιεύσεως πλη-
ροφοριῶν καὶ εἰδήσεων αὐξάνουσιν τὴν κοινὴν
δυσφορίαν.

Ἐπειδὴ, ἕνεκα τούτου, κινδυνεύουσι τινες νὰ
λησμονήσωσι τὴν θέσιν ἐν ᾗ εὕρηται τὸ ζήτημα
τῆς Κρήτης καὶ τὴν ἐξέλιξιν ἧς, ἐξ αὐτῆς τῆς
φύσεως τῶν πραγμάτων, εἶνε δεκτικὸν νομίζο-
μεν ἐπ' ἀνάγκης νὰ ὑπομνήσωμεν, ὅτι αἱ τέσσα-
ρες προστάτιδες τῆς Κρήτης Δυνάμεις, τῇ συ-
ναινέσει καὶ τῶν ἐτέρων δύο ἔχουσιν ἤδη ἐπι-
σήμεως ἀναγνωρίσει ὅτι ἡ Κρήτη ἀνήκει εἰς τὴν
Ἑλλάδα· πρῶτον, διότι πρὸ δεκαετίας διώρι-
σεν ἐν αὐτῇ Ὑπατον Ἀρμοστήν αὐτῶν τὸν
οὖν τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων πρίγκηπα
Γεώργιον, πρὸ δύο δὲ καὶ ἡμίσεος ἐτῶν ἀνεγνώ-
γνῶρισαν κατὰ τρόπον ἔτι ἀπτότερον τὰ ἐπὶ
τῆς νήσου δικαιώματα τῆς Ἑλλάδος, δοῦσαι
εἰς τὸν Βασιλέα ἡμῶν τὸ δικαίωμα νὰ ὑποδει-
κνύῃ τὸν εἰς Κρήτην στελλόμενον Ὑπατον Ἀρ-
μοστήν, καὶ πρὸς τούτοις ὀρίσασαι, ὅτι ἡ τε
χωροφυλακὴ καὶ ἡ πολιτοφυλακὴ θὰ διοικῶν-
ται παρ' ἀξιωματικῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρα-
τοῦ. Ἡ δὲ πρὸ τινων μηνῶν, εἶχον προσδιο-
ρίσει, κοινῇ ἀποφάσει, καὶ τὸν χρόνον καθ' ὃν
ἐμελλον ν' ἀποσύρωσι τὰ στρατεύματά των ἐκ
τῆς μεγαλονήσου αἴρουναι τὴν διεθνή κατοχὴν
καὶ ἀποδίδουσι τὴν Κρήτην εἰς ἐκυτὴν καὶ ἐ-
πομένως εἰς τὴν Ἑλλάδα· ὁ δὲ χρόνος καθ' ὃν
τὸ γεγονός τοῦτο θὰ συνετελεῖτο εἶχεν ὀρίσθῃ
ὁ Ἰούλιος τοῦ 1909.

Ἐκτοτε ἐμεσολάβησαν δύο μεγάλα γεγο-
νότα : ἡ ἀνακήρυξις τοῦ νεοτουρκικοῦ συντάγ-

ματος καὶ τὰ πραξικοπήματα τῆς Βοσνίας καὶ
Βουλγαρίας δι' ὧν παρεβιάσθη τὸ δόγμα τῆς
τουρκικῆς ἀκεραιότητος. Μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν
τοῦ συντάγματος γενομένην τὸν παρελθόντα
Ἰούλιον, οὔτε ἡ Πύλη ἐνόμισεν ὅτι ἡδύνατο
νὰ ζητήσῃ παρὰ τῶν Δυνάμεων νὰ τῇ ἀποδοθῇ
ἡ Κρήτη, οὔτε αἱ Δυνάμεις διενόηθησαν ἡ ἡδύ-
ναντο νὰ δικαιοδοτήσιν τοιοῦτόν τι. Ἐπομένως τὸ
ἐπιχειρήμα τοῦ νεοτουρκικοῦ τύπου, ὅτι ἡ ἐν
Τουρκίᾳ ἀνακήρυξις τοῦ συντάγματος δικαιολο-
γεῖ τὴν ἀπόδοσιν τῆς Κρήτης εἰς τὸν Σουλτᾶ-
νον οὐδεμιᾶς ἔχεται ὑποστάσεως, ἀφοῦ αὐτὴ ἡ
Πύλη δὲν διετύπωσε τοιαύτην ἀξίωσιν ἐπὶ τό-
σους μῆνας τώρα. Τουναντίον δέ, ἡ ἐν Βοσνίᾳ
καὶ Βουλγαρίᾳ καταπάτησις τοῦ δόγματος τῆς
Τουρκικῆς ἀκεραιότητος ἐδικαιολογεῖ πληρέ-
στατα τὸ διάβημα τῶν Κρητῶν, οἵτινες, κηρύ-
ξαντες τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐνωσιν τῆς νή-
σου των, ἠκολούθησαν παράδειγμα δοθέν ὑπ'
ἄλλων, διότι ἀφ' οὗ αἴρεται ἀπὸ τῆς Βοσνίας
καὶ τῆς Βουλγαρίας ἡ ψιλὴ τοῦ Σουλτάνου ἐπι-
κυριότητα, οὐδεὶς ὑπῆρχε λόγος νὰ μὴ ἀρθῇ αὕτη
ταυτόχρονως καὶ ἀπὸ τῆς Κρήτης.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἡ Πύλη, ἀνθιστα-
μένη εἰς τὴν ἐνωσιν τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλ-
λάδος, ποῖαν λύσιν τοῦ ζητήματος ἔχει νὰ ἀντι-
προτείνῃ ; Νὰ τῇ ἀποδοθῇ ἡ Κρήτη ; Ἀλλὰ
τοῦτο οὔτε καὶ ὡς ἀστείότης δὲν δύναται νὰ λε-
χθῇ, οὐ μόνον διότι αἱ Δυνάμεις δὲν δύναται
νὰ κληρυσώσιν ἰδιοχείρως ὅτι αὐταὶ ἀπὸ δε-
καετίας ἀνήγειρον, ἀλλὰ καὶ διότι ἀντίκειται
εἰς τὴν συνείδησιν ὁλοκληροῦ τοῦ πεπολιτι-
σμένου κόσμου ἡ ἐκ νέου παράδοσις τῆς πολυ-
παθοῦς νήσου εἰς τὴν ἐπανάστασιν, εἰς τὸ πῦρ
καὶ εἰς τὴν αἱματοχυσίαν. Ἀποκλειομένης ἄρα
τῆς λύσεως ἣν ὑποδεικνύουσιν ἡ «Τανίν» καὶ
ἡ «Σουράι-Ουμέτ» μένει εἰς τὴν Πύλην νὰ ζη-
τήσῃ τὴν δικτῆρησιν τοῦ σημερινοῦ καθεστῶ-
τος μονιμοποιουμένου. Ἀλλὰ σημερινὸν καθε-
στὼς εἶνε ἡ ἄρσις τῆς διεθνούς κατοχῆς, ἥτις
ἀπεφασίσθη ἤδη, ἡ διοίκησις τῆς νήσου ὑπὸ
Ἀρμοστοῦ ὑποδεικνυμένου ὑπὸ τοῦ Βασιλέως
τῶν Ἑλλήνων, ἡ διοίκησις τῆς Κρητικῆς χω-
ροφυλακῆς καὶ τῆς Κρητικῆς πολιτοφυλακῆς
παρ' ἀξιωματικῶν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ
ἡ ἐφαρμογὴ ἐν γένει τῶν ἑλληνικῶν νόμων ἐν
τῇ νήσῳ. Ἀρὰ γε τὸ καθεστὼς τοῦτο εἶνε διὰ
τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν τῶν ὀθωμανῶν προτι-
μότερον τῆς ἐνώσεως ὥστε νὰ ἐπιζητηθῇ ὑπὸ
τῆς Πύλης ἡ διατήρησις του ; Καὶ θὰ εὐχαρι-
στηθῶσιν ἄραγε ἡ «Τανίν» καὶ ἡ «Ουμέτ»
χωρὶς τελοῦσα ὑπὸ τὴν ἐπικυριαρχίαν τοῦ
Σουλτάνου νὰ διοικῶνται παρ' Ἀρμοστοῦ καὶ
ἀξιωματικῶν στελλομένων ὑπὸ τοῦ Βασιλέως
τῶν Ἑλλήνων ; Καὶ δὲν εἶνε διὰ τὴν ὀθωμα-
νικὴν ἀξιοπρέπειαν προτιμότερον νὰ γείνη ἡ
ἐνωσις, ὅτε ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων θὰ διοικῇ
διὰ τῶν ὀργάνων του χωρὶς ἑλληνικὴν πλέον
καὶ οὐχὶ τελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἐπικυριαρχίαν τοῦ
Σουλτάνου ;

Ἐκ τῶν εἰρημένων προκύπτει, ὅτι ἡ Πύλη,
ἐὰν εἰς τὴν ἄρνησιν αὐτῆς ὅπως στέρεξῃ εἰς τὴν
ἐνωσιν, αἱ Δυνάμεις τὴν ἐρωτήσωσι : «Τί προ-
τείνεις λοιπὸν ὡς λύσιν τοῦ ζητήματος δυναμέ-
νῃν ἄνευ αἱματοχυσίων νὰ πραγματοποιηθῇ ;»
θέλει εὐρεθῇ πολὺ στενοχωρημένη. Διότι, ἡ
λύσις ἣν δι' ὑπομνήματός της προσέτεινε ὁμᾶς
νεοτούρκων, νὰ παραχωρηθῇ δηλαδὴ ἡ Κρήτη
εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἀντὶ τῆς Κύπρου ἀποδιδόμε-

νης τῇ Τουρκίᾳ οὔτε ὡς ἀστείμους δύναται νὰ
προταθῇ, γνωστοῦ ὄντος ὅτι οὐδεμία ἐδαφικὴ
μεταβολὴ ἐν τῇ Ἀνατολῇ εἶνε δυνατὴ ἄνευ
τῆς συναινέσεως ὅλων τῶν Δυνάμεων, τὴν δὲ
ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας κατάληψιν τῆς Κρήτης ἀπο-
κρούουσι σφοδρότατα πᾶσαι, καὶ ἀκριβῶς ὅπως
ἐκλείψῃ πᾶς τοιοῦτος φόβος ἐν τῷ μέλλοντι
στέργουσιν εἰς τὴν ἐνωσιν τῆς Κρήτης μετὰ
τῆς Ἑλλάδος.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Αἱ φυλακαὶ γεμίζουν. — Πῶς ἔγεινεν ἡ συμ-
πλοκὴ Πουτέτσι καὶ Κρομμύδα. — Τὰ ὄργια
τοῦ Μιραλάν καὶ συντροφίας εἰς τὰ διάφορα
χωρία. — Κατάστασις φορικτὴ! — Πλήρης ἀναρ-
χία καὶ τυραννία. — Αἱ ἐκλογαὶ Ἀργυροκά-
στρου καὶ αἱ παρανομίαι. — Ἡ ληστεία Βησ-
σάνης.

Αἱ τοῦ διοικητηρίου Ἰωαννίνων φυλακαὶ ὑ-
περπληρώθησαν Χριστιανῶν πολλοὶ ἐκ τῶν
φυλακισμένων μεταφέρονται εἰς τὰς ἐντὸς τοῦ
φρουρίου, τὰς οἷας αἱ δύο ἀπὸ τὸ Λουζέτσι
γυναικες ἐπέπρωτο νὰ καθάρσωσιν ἐπὶ ἀρκε-
τὰς ἡμέρας καὶ σαρώσωσι τὴν κόπρον τοῦ Αὐ-
γείου.

Εἰς τὰς 11 λήγοντος ἀπεστάλησαν 60—70
στρατιῶται ὑπὸ τὸν μουλιαζίμην Ἀντέμ
πρὸς καταδίωξιν δῆθεν τοῦ Πουτέτσι. Οὗτοι
διηυθύνθησαν εἰς Βελτσίστην, Πρωτοπαπᾶ, ὅπου
ἐνήργησαν ἐρευνᾶς διὰ ντουφέκια, ἀλλ' οὐδὲν
εὔρον, ἐκεῖ συγχρόνως κουσιάδα τῆς Βοστίνης
μεταβάσα εἰς Γεροννήμην ἐζήτηε τὸν καπετά-
νιον (ὡς ἔλεγον) Κρομμύδαν, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ
ἀποτυχία. Πληροφορηθεῖσαι καὶ αἱ δύο κουσιά-
δαι, ὅτι ὁ Κρομμύδας εὐρίσκεται εἰς Κρετσού-
νισταν, ὁμοῦ περὶ τοὺς ἐκκτὸν μετέβησαν εἰς
Κρετσούνισταν καὶ περιεκύκλωσαν τὸ χωρίον
καὶ τὴν οἰκίαν, ὅπου διέμεινεν ὁ Κρομμύδας·
οὗτος ὅμως δι' ἄλλης θύρας ἐξῆλθε μετ' ὅπλον
τοῦ Μάνλιχερ καὶ μετὰ πέντε μόνον φυσίγγια
καὶ ἐτόρπη τὴν εἰς τὸ ὄρος φέρουσαν, ὁ τσιακού-
σης μετὰ δύο στρατιώτας ἀπὸ τοὺς περικυκλώ-
σαντας τὴν οἰκίαν ἐννοήσαντες τὴν δραπέτευ-
σιν τὸν καταδιώκουσι κατὰ πόδας καὶ ὁ τσια-
κούσης τὸν ἀπειλεῖ, ὅτι θὰ τοῦ πάρῃ τὸ κεφάλι
ὅτε καὶ ὁ Κρομμύδας σταθεῖς, ἀφοῦ ἐπαυελιμη-
μένως τοῖς εἶπε «μὴ με πέρνετε εἰς τὸ λακμό-
σκον» γυρίζει τὸ ὅπλον του κατ' αὐτῶν καὶ πυ-
ροβολεῖ τὸν τσιακούσιν πρῶτον καὶ τὸν φονεύει,
ἔπειτα καὶ τοὺς δύο στρατιώτας, τὸν ἕνα πλη-
γώνει θανάσιμως, ἐκμετρήσαντά τὸ ζῆν τὴν
μεθεπομένην εἰς Ζίτσαν, τοῦ ἐτέρου δὲ τὴν
μύτην μετὰ τῶν παρειῶν ἀφῆρσε, καὶ οὕτως
μετὰ δύο φυσίγγια μείνεις καὶ καταπυροβολούμε-
νος ὁμαδὸν καὶ ὑπὸ τῶν ἐκκτὸν ἐτόρπη εἰς φυ-
γὴν καὶ ἐσώθη. Τὴν νύκτα δέ, ὅν καὶ ἡ κου-
σιάδα ἐμεγεν ἐν τῷ χωρίῳ, πάλιν εἰσῆλθεν εἰς
τὸ χωρίον καὶ ἐπῆρε τὴν φυσίγγον τὴν του,
ἣν κατὰ τὴν ἐξόδον του εἶχεν ἀφήσῃ εἰς ἐκεί-
νην τὴν οἰκίαν. Καὶ οὕτως ὁ Κρομμύδας εὐρί-
σκεται πλέον εἰς τὰ ὄρη. Ταῦτα ἐγένοντο τῇ
13 τοῦ λήγοντος.

Τὴν μεθεπομένην 14. τρεῖς τσιαπιδες, παλ-
ληκάρια τοῦ Ἀγάκου Πράνιου ἐπῆραν τρία μου-
λάρια τοῦ μοναστηρίου Διχαῶνι καὶ τὰ ἔφερον
εἰς Παράμυδιαν, διότι τὰ εὔρον δῆθεν βόσκοντα
εἰς τὸ λαϊβάδι τοῦ Ἀγᾶ. Ἐκεῖ εὐρίσκετο ὁ Πο-

τέτσης μετά των οπαδών του (15-20 καθ' διαδοχῆς), μαθὼν τοῦτο τρέχει καὶ τοὺς λέγει νὰ γυρίσῃ τὰ μουλάρια, αὐτοὶ ὅμως δὲν ἀκούουσιν, εἰς δὲ ἐξ αὐτῶν ὁ θαλασσοπόρος ἐπυροβόλησεν κατὰ τοῦ Ποτέστη· τότε ὁ Ποτέστης πυροβόλει κατ' αὐτοῦ καὶ τὸν φονεύει, οἱ ἄλλοι δύο ἀφίσταντες τὰ μουλάρια ἐφυγον καὶ ἐσώθησαν κρυβέντες εἰς τὸ ἐκεῖ ἀπεργάζοντάς. Τὴν δὲ μετεπομένῃ ἐλθόντες εἰς τὴν Παρμενίαν διηγήθησαν εἰς τὸν Ἀγὰ τὰ διατρέξαντα. Τότε ὁ Ἀγὰς Πρίνσις ἐπὶ κεφαλῇ 50 στρατιωτῶν (κουσάδας) ἀπ' ἐνός, καὶ ἀπ' ἐτέρου οἱ 60 ἀπὸ Κρεσσύνισταν μετέβησαν εἰς τὸ περὶ τοῦ Διχουῖν χωρίον, Ἀλῶνα, Στριγανέσι καὶ Τσεκσι, ἀπὸ τὰ ὅποια οἱ κάτοικοι, ἐκ φόβου διαπραγῆς τῶν τσιάρμηδων, ἀφῆκαν τὰς οἰκίας των ἐρήμους καὶ κατέφυγον εἰς κρύπτας μετὰ τῶν οἰκιστῶν των σκευὴν. Εἰς Ἀλῶνα ἔμεινεν τις κάτοικος Γιαννάκης, ὅστις καὶ ἐδῆρ ἀνελθὼς ὑπὸ τοῦ Ἀγὰς μέχρι θαλάσσης οὐδεν, ἀν' ἧς Ἀκολουθῶς διήλθον διὰ τῶν χωρίων Γρανίτης, Μάζιου, Χήνας, Κουβέναν εἰς Βουζαράϊ οἱ ἐξ Ἰωαννίνων 30, ὅπου ἔκαμον ἔρευναν εἰς τινὰς οἰκίας δι' ὅπλα μὴ εὐρόντες δὲ τίποτε παρελάβον μετ' ἐκείνων τὸν μουχτάρην καὶ ἄλλους ἀπείρους τὸ Σούλι· ἐκεῖ δὲ τοῦ; μὲν ἄλλους ἀπέλυσαν, τὸν Μητρον παπᾶν ἐστεῖλαν μὲ συνοδίαν εἰς Ἰωαννίνα ὅπου καὶ ἀμέσως ἐρίφθη εἰς τὰς φυλακάς. Καὶ Κύριος οἶδε τί ἀκόμη θὰ ἴδωμεν, ἀφοῦ ὅλος ὁ ναχιγίης Κουρέντων γέμει ἀπὸ κουσιάδας. Κύριος Ἰέως!!! Διατρέχοντες στάντων ἀναρχίας καὶ πολυαρχίας.

Οἱ δὲ ταξιάρχης θύουσι καὶ ἀπολύουσιν, ἐπὶ τοῖς Γραμμένον ἐδῆρ ὁ μουχτάρης ἀνελθὼς. Ἀπὸ τὰ Κῶτα Σουδενά ὅλον τὸ κοπάδι γιδοὺν ἔφεραν εἰς Ἰωαννίνα.

Ἐκλεκτορες ὑποδειχον παντοῦ οἱ ὑπὸ τῆς Μητροπόλεως ὑποδείχοντες καθὺτι οὐδαμῶς παρετήρηθ' ἀντιδράσεις τις πλὴν ἐκ μέρους τοῦ ἀδελφοῦ τῶν κ. Γεωργιανῶν, Ἀλεξάνδρου, ὅστις, ἔλαβε 54 ψήφους ἀπέστην ὑπερτακτοῦ, ὅπου ἄλλων. ἐπίσης εἰς τὸ τμήμα Μαλακασίων εἶχον ὑποδείχθ' ὁ κ. Κ. Μακρυδμήτας, Ἀναστ. Στυλιανῶς καὶ Δεσφίτης ἐπέτυχεν δὲ μόνον ὁ κ. Κ. Μακρυδμήτας καὶ ἀντὶ τῶν ἄλλων ὁ Γουλαστέφους καὶ ὁ Μητρο Κώστας· ἔδωκαν οὕτω εἰς τὴν ἱερὰν Μητροπολιν μάθημα καλὸν ἵνα ἄλλοτε συμμορφῶνται μὲ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ λαοῦ καὶ οὐχὶ ὑπεῖκουσιν εἰς ὀλίγους ἔχοντας προσωπικὰ συμφέροντα νὰ προδικάζῃ τὴν θέλησιν τοῦ.

Εἰς τὸ χωρίον Δραγοψᾶ ἐφρονέθη ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ συμπαση Ἀλδανῶ ὁ μουχτάρης· αἰτία ἦτο ὅτι ὁ μουχτάρης εἶχε καταγγεῖλναι τὸν σύμπαν καὶ μὲ τὸν χωροφύλακα μετέβαινε παρ' ἐκείνῳ, ἵνα υπογράψῃ τὴν κλησιν· εἰς ἀπάντησιν ὁ Ἀλδανὸς πυροβόλει τὸν δυστυχῆ μουχτάρην καὶ τὸν ἀφίνει ἄπουν· μέχρις ὥρας ὅτε φονεύς καὶ ὁ ἑσπῆπος χωροφύλαξ ἔγιναν ἄφροντοι.

Ὁ διευθύνων τὰ ἐμπλιζία Μιραλῆς (συνηγματοῦχος) Ρεζᾶ μῆνης γαυρὺν ἦδη καὶ χαίρων διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σχεδίων του ἐν Λοζεσίφ διαιρεῖ τὸν ὑπ' αὐτὸν στρατὸν καὶ αὐτοὺς μὲν μετὰ τῶν περισσοτέρων διευθύνεται εἰς Χουλιζαρχωρία πρὸς ἐξακυλούθησιν τῶν κατορθωμάτων του, εἰς δὲ τὴν Λάκκων-Σούλι ἀποστέλλει ἕνα τῶν φανατικωτέρων οπαδῶν του Ἰσμαήλ ἄγαν, πρόσφυγα ἐκ Βουλγαρίας μετ' ἀποσπάσματος στρατοῦ ἐκ 10 στρατιωτῶν, ἐνὸς δεκανέως καὶ 4 κολῆτῶν. Ὁ ρηθεὶς Ἰσμαήλ ἄγας ἀρχίζει τὴν ἀποτέλεσιν τῶν ἀνατεθέντων εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Μιραλῆς καθηκόντων ἀπὸ τῶν χωρίων Κοπάνων καὶ Βαριάδων ἐκεῖ μισθωμένους τὸν προϊστάμενόν του καὶ ἐξ ὑπερέτρου ζήλου πρὸς τὸ καθήκον!! προσπαθεῖ νὰ ὑπερβῇ αὐτόν· προσκαλεῖ λοιπὸν τὸν Μουχτάρην τοῦ χωρίου Κοπάνων καὶ τὸν διατάσσει νὰ υπογράψῃ ἔγγραφον Τουρκιστὶ γεγραμμένον. Εἶνε ἐνόητον ὅτι ὁ Μουχτάρης ἠγωνίη νὰ υπογράψῃ τοιοῦτον ἔγγραφον καθύτι ὡς ἀγνοῶν τὴν Τουρκικὴν δὲν ἐγνώριζε τὸ περιεχόμενον του· ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ λογικὴ πρὸ πολλοῦ ἐγκατέλειψεν τὸ δόστον τοῦτο Κρά-

τος καὶ χωρὶς νὰ χάσῃ λοιπὸν καιρὸν ὁ Ἰσμαήλ ἄγας εἰς ἀπάντησιν εἰς τὴν ἀντίστασιν τοῦ Μουχτάρη ὅπως ὑπογράψῃ τὸ ἔγγραφον ἀρπάζει ἕνα δαυλὸν ἐκ τῆς παρακειμένης πυρᾶς καὶ ἀνηλεῶς ἐξολοκοῦει τὸν δυστυχῆ Μουχτάρην· διατάσσει δὲ τοὺς ὑπ' αὐτὸν στρατιώτας νὰ προβῶσιν εἰς ἐρευνὰς τῶν οἰκίων τοῦ χωρίου Κοπάνων πρὸς εὑρεσιν ὅπλων καὶ ἀρκαβόσιτου, ὃν ἔκλεψαν δῶθεν οἱ γαυροὶ κατὰ τὴν συγκομιδὴν. Δυστυχῶς δι' αὐτοὺς οὕτε ὅπλα εὗρον οὕτε ἀρκαβόσιτον. Τὴν νύκτα διέμειναν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Παναγ. Τσαράβη ὅπου ἐγερόντες τοῦ ὕπνου ἤρχισαν νὰ ἐρευνῶσι τὰ διάφορα μέρη τῆς οἰκίας ὅπως μὴ λησμονήσῃ τὴν ἐμπύον εἰς αὐτοὺς ἀρετήν!!! τὸ πλῆκτοισιολόγημα· ἀλλὰ συγχρόνως ἐπιτίθενται κατὰ τῶν κοιμωμένων γυναικῶν· αἱ δυστυχεῖς γυναικίδες ἐντρομοὶ ἐγείρονται τοῦ ὕπνου καὶ διὰ γοῶν καὶ ἀπειλητικῶν κραυγῶν προσκαλοῦσι τοὺς γείτονας εἰς βοήθειαν. Τότε ἐγένετο ἀληθὴς μάχη γεταξὺ τῶν κολῆτῶνστρατιωτῶν ἀπ' ἐνός καὶ τῶν γυναικῶν ἀπ' ἐτέρου· αἱ Σουλιάτισσαι ἀληθεῖς ἀπόγονοι τῶν ἡρώων τοῦ Ζαλῆγγου ἀπέκταν τῆς ἀτιμίας προτιμῶσι τὸν θάνατον καὶ οὕτω δὲν ἐφοβήθησαν τὰς λόγχας, τὰς μαχίρας καὶ τὰ ὅπλα τῶν στρατιωτῶν. Ἐκ τῆς ἀνίστου ταύτης καὶ ἀπειλητικῆς πάλης ἐξήλθον ἡττημέναι ὡς ἦν ἐπόμενον αἱ γυναικίδες, διότι οἱ ἐχθροὶ καὶ ἀνένδρον θέλουσι νὰ ἐπιδικηνόσιν τὴν δύναμιν των εἰς γυναικας καὶ εἰς ἀόπλους πολέτας· οὕτω τῆς μὲν Εὐκαγγελῆς Δρόσου ἡλικίας 18 ἐπὶ τὸν ἔθρονον 5 ὀδόντας!! τῆς δὲ χάρας Ἀθ. Δρόσου ἔθρονον 2 πλευρᾶς!!! Γλασσιὴν χουριέ!!!

Αἱ δυστυχεῖς γυναικίδες μετὰ τοῦ Μουχτάρη ἐλθοῦσαι ἐνταῦθα διεμαρτυρήθησαν διὰ τὰ γεγνημένα εἰς τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα, ὅστις χωρὶς ὁ ἴδιος νὰ δειῇ κάποιον ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῶν δυστυχῶν ὑπῆλκων, ἀλλὰ φροντίζον μόνον πῶς νὰ εἰσπράξῃ περισσότερα, παρέπεμψε τὰς μὲν αἰτήσεις εἰς τὸν Βισαγγελέα, τύπον ἀπολυτοκρατικῶτάτου υπαλλήλου, εἰς δὲ τὰ χωρία ἀπέστειλε τὸν ἴδιον Μιραλῆν Ριζᾶ μῆτιν μετὰ μεγάλῃς δυνάμεως στρατοῦ, τίς οἶδε μὲ ποίους ὁδηγίαι. Περὶ τῶν συμβησμένων θὰ κρατήσῃμεν ἐνημέρωσις τοῦ; ἀναγνώστας τῆς φίλης «Φωνῆς».

Εἰς τὰς φυλακάς (μυπουρούμια) ὡς κκοποιοῦσασαι τὸν Μιραλῆν ἐν Λοζεσίφ ἐρίφθησαν δύο γυναῖκες καὶ εἰς ἀνὴρ ὡς αἷτιος τῶν ταρχῶν, κατὰ τὴν οὐσίαν δὲ καὶ ἄλλοι, δι' ὁ πολλοὶ ἤρχισαν νὰ πωλοῦσι τὰ ὑπάρχοντά των καὶ νὰ ἐκπατρίζωνται. Ἰδοὺ δι' ἡμῶς Σύνταγμα, ἰδοὺ ἐλευθερία!!!

— Προηβὲς ἐν μέσῳ πυκνοτάτου ἀκρατοῦρίου ἔκαμε τὴν ἀναγγελθεῖσαν διαλέξιν ὁ καθηγητῆς τῆς Ζωολογίας κ. Ἀλκιβιάδης Κυρούσης, ὁμιλῶν περὶ τῆς ἀνθρωπίνης ἀναπτύξεως καὶ τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ. Ὁ εὐρυμαθὴς καὶ ἀκάματος τοῦ καθηκόντος ἐργάτης κ. Ἀλκ. Κυρούσης ἐποχάζετο τὸν ὑψίστον καὶ φιλοσοφικὸν τοῦτο ζήτημα μετὰ σπανίας εὐαθρίας ἀνατρεξάς εἰς τὴν ἱστορίαν ἐξ ἧς ἦνται τὰ διδάγματα. Θυμωμένος δὲ ἐξήγγισεν τὸν μῦθον τοῦ Προμηθεῦς καὶ κατέληξε καταχειροκροτηθεὶς διὰ ποιητικωτάτων καὶ πατριωτικωτάτων φράσεων. Τοιοῦτοι καθηγηταὶ τιμῶσιν ἀληθῶς οὐ μόνον τὸ ἐκτρέψαν αὐτοὺς πνευματικὸν Πανεπιστήμιον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἰδιαιτέραν των Πατρίδα.

— Βουλευτὰ τοῦ νομοῦ Ἰωαννίνων ἀνεδείχθησαν οἱ Σούρλας καὶ Κίρκως.

— Προεργαζὸν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν Σαντζακίου Ἀργυροκάστρου. Μετὰ τὰ τελεσθέντα ὅργια, ἐξήλθον ἡ μάλλον διωρισθῆσαν βουλευταὶ οἱ Μουφίτ βεης καὶ Μαυρόπουλος. Οὕτως ἠθέλησεν τὸ κομνητᾶτον α' Ἐνωσις—Πρόεδρος, εὐχόμεθα ὅμως ἵνα μὴ αὐτὸ τοῦτο μεταμεληθῇ διὰ τὸ πρακτικόν κατὰ τοῦ Συντάγματος. Δὲν πιστεύομεν ὅμως νὰ εἶνε εὐχαριστήμενοι ἐκ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Μουφίτ, ὁ ὁποῦς εὐθὺς ἀμέσως κατέδειξε τὸ ἐνστικτὸν του, τὰς ἀρχὰς του, τὰς ιδέας του ἐμφορεῖται. Μετὰ τὸν διορισμὸν του ὡς βουλευτοῦ ἀπῆρχετο μετ' οἰκίαν καὶ φίλων εἰς τὴν πατρίδα τοῦ Λιμ-

πόροβον. Ἐξερχόμενος τῆς πόλεως Ἀργυροκάστρου ἤρχαντο πάντες πυροβολῶντες δι' ἀκρόαν πυρὸν χαλεπῶντες τὴν πόλιν διὰ τὸν διορισμὸν του. Οἱ πυροβολισμοὶ θύροισι, συνεχεῖς καὶ βροντοὶ ὥστε κατατάραξαν τὸν τόπον, ἀφοῦ καὶ πρὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ Μοντεσκήρη πασῆς ἐπυροβόλουν μὴ σεβόμενοι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. Ἀπαρχαὶ τοῦ χαρακτήρος των, τὸν τάσσον των. Ὁ Μοντεσκήρης κατηγχανέσκει καὶ ἀπέστειλεν ἀμέσως ἐπιπικον χωροφύλακα, ὁποῦς ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν πόλιν. Ἀλλ' οὕτω ἀντὶ ἄλλης ἀπαρτήσεως ἀπηλύθουν δεινότηας ὡς θορεῖς διὰ τοῦ χωροφύλακος πρὸς τὸν Μοντεσκήρη, ὀρκισάντες καὶ ἐπιβλόντες ὅλκῃν εἰς αὐτὸν νὰ τὰς ἀπαρτῇ εἰς τὸν Μοντεσκήρη καὶ ἡκολούθησαν τὸν δρόμον των. Μετ' οὐλίγας ἡμέρας ἐπανεῖλθον τινες αὐτῶν εἰς Ἀργυροκάστρον καὶ εἰς μὲν ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ Μοντεσκήρη προσήλθεν, οἱ ἄλλοι ὅμως οὐδὲ λως καὶ ἀνέταξαν ἑνοπλον ἀντίστασιν κατὰ τὸν σταλέντων χωροφύλακον πρὸς σύλληψιν των πυροβολήσαντες κατ' αὐτῶν. Εἰδοπαῖονται εἰς Ἀλμπόροβον ὁ Μουφίτ καὶ ὁ ἀδελφός του, οἱ ὅποιοι σπεύδουσιν εἰς Ἀργυροκάστρον μακινόμενοι κατὰ τοῦ Μοντεσκήρη. Ἐκεῖ ἐκπέμψουσιν κατ' αὐτοὺς τὰς βρυτάδας· τὸν ὅμως μὴ φρεσίνοντας τῆς θέσεώς του οὕτως ἀτόμου, οὕτε ὡς οἰκογενειάρχου, οὕτε ὡς δικητοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλίου, ἀλλ' ἀκόμη μὴ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν Μοντεσκήρη. Ἀργυροκάστρου ἦτο ἐν πράξει τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις κομνητᾶτου α' Ἐνωσις—Πρόεδρος».

Ποῖται εἶνε αἱ κρίσεις καὶ ἐντυπώσεις τῶν κατοίκων μὴδ' αὐτῶν τῶν σωφρονιστῶν Ὁθωμανῶν ἐξικουμένων εἰνε περιττὸν ν' ἀναφέρω. Ἀρκεῖ ὅτι ὠμολογήθη ὅτι ὁ ποτὶ Βαλῆς Ἰωαννίνων Ὁσμὰν πασᾶς εἶχε δικαίον καταλύειν τὸν Μουφίτ διὰ τὸν δεσποτικὸν καὶ ἀντάστατον χαρακτήρα του.

Τροφὴν οὐ μικρὰν παρέσχεν εἰς τοὺς Βένδης καὶ ἀγάδες τοῦ Ἀργυροκάστρου καὶ ὁ ἀπολαύσας τῶν αὐστριακῶν προϊόντων καὶ ἀποπλοίων. Ἰνα ἐπιβάλλωσι τὴν θέλησιν των εἰς τοὺς ἐμποροὺς ἐνέσπειραν τὸν φόβον καὶ τὸν συναγαγόντες ὅλα τὰ κακούργα σταιγεία, τὰ ὅποια εἶνε ἐπόμενον νὰ ἐπορευθῇσιν τῇ περιστάσει· διὰ πλῆκτοισιολόγημα. Ὁ ἀποκλεισμός οὗτος ὀλίγον δέιν νὰ προκαλέσῃται νὰς φονικὰς καὶ θλασθῆας, εὐρέθημεν πρὸ ἀναρχικῆς καταστάσεως. Τὰ τοῦ ἀποκλεισμοῦ δι' ἐυθύνην (ωὐν) ἐν Ἑλλάδι βίος· οὐδέμια θὰ λαμβάνεται πρόνοια περὶ ἐλαττώσεως τῶν φόρων ἐκείνων, οἵτινες νὰ καθιστῶσι δυνατὴν τὴν εὐθυνην (ωὐν) ἐν Ἑλλάδι εἰς συμβαίνει εἰς ἀπαντα τὰ ἄλλα Κράτη, ἅτινα τούτου ἔνεκα εὐποροῦν, διότι πρὸς τοὺς ἄλλους παρέχουσι καὶ τὸν βίον εὐθύνον, ἐνθ' ἐν Ἑλλάδι ὁ ἕως χρειάζεται νὰ δαπανῇ διπλάσια ἐκείνων, τὰ ὅποια θὰ ἐδαπάνει εἰς Γερμανίαν, Ἑλβετίαν κτλ. Ὁρεῖται τὸ κακὸν τοῦτο εἰς τοὺς ἐμπειρικοὺς οἰκονομολόγους, οἵτινες ἐν τῇ ἀντιπολιτευσίᾳ εὐρακόμενοι εὐχερῶς ἀναγορεύονται ὡς σπουδαῖοι οἰκονομολογοὶ καὶ διακεκρυμένοι ρήτορες, ἀνακαθήμενοι ὅμως τὴν ἀρχὴν ἀποροῦσι περὶ τοῦ πρακτεῦ καὶ ὅλον αὐτῶν τὴν οἰκονομολογικὴν δεινότητα ἐπιδεικνύουσιν εἰσαγόντες εἰς τὴν Βουλὴν νομοθετήματα φορολογικὰ ἐπὶ ὅλον τὸν εἶδον τῆς πρώτης ἀνάγκης, αἵτου, πετρελαίου, ζαχαρώσεως κτλ. ἐντελῶς δὲ παρέχονται ἐκεῖνα ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶδε κυρίως νὰ ἐπιβληθῇ φορολογία, χωρὶς νὰ γυγίγῃ ὁ λαὸς καὶ αἱ γεωργικαὶ ταξίς.

Ἐπίσης ἡ Βουλὴ ἠδικαφόρησε μέχρι τοῦδε αἱ διὰ τὸ γεωργικὸν καὶ κτηνοτροφικὸν ζήτημα, ἅτινα ἀποτελοῦσι τὸν πλοῦτον πάσης χώρας καὶ δημιουργοὺς λαοὺς εὐδαίμονας καὶ εὐπορούς. Καὶ αὐτὸ δὲ τὸ ζήτημα τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν προσφύγων ἀμελῶς ἐλύθη ἡ μάλλον ἐλαβε τοιαύτην ἐξέλιξιν ὥστε ἐνθ' ὁ Κράτος μέχρι τοῦδε ἐδαπάνησε περὶ τὰ 10 ἑκατομμύρια οὐδὲς σχεδὸν συνοικισμὸς καθιερώθη κατὰ τρόπον ὑποσχόμενον εὐδοκίμῃσιν, οἱ δὲ ἀτυχεῖς πρόσφυγες μαστιζόμενοι ὑπὸ τῆς πείνης καὶ τὸν συνεπεῖχ' ταύτης ἀσθενεῖν κατὰ δεκάδας ἀπερχονται εἰς τὸν Ἀδην. Διὰ τὸ ζή-

— Εἰς Βήσσανην πρὸ ἡμερῶν εἰσῆλθε Ἀστρικὴ συμμορία προσβαλοῦσα τὸν ὄμιλον Ληρών, ἐκ τοῦ ὁποίου ἀφῆρσαν ὑπὲρ τὰ 90 Ναπολεόνια εἰς μετρητὰ καὶ λοιπά. Οἱ ἡσυχῇ εἰσῆλθον εἰς τὸ χωρίον ἡμίσειαν ὥραν μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου καὶ ἐνθ' εἰς τὴν Ἑλληνικὴν τὴν αὐτὴν κομῶσιν εὐρίσκοντο ἀκριβῶς 45 στρατιῶται ὑπὸ τὰς διαταγὰς ὄντες τοῦ ἐπιστρατάρχου βέη τῶν ἱμπακίων, ὁ ὁποῦς εὐρίσκει ἐκεῖ, ἵνα βίαιως εἰσπράξῃ τὰ δικαιώματά. Ὁ στρατὸς ἤρκετο μόνον σαλπίζειν καὶ εἰς οὐδὲν κίνημα προέβη κατὰ τὸν ληρσὸν.

Ὅτε δὲ οὕτοι ἀπῆλθον, πολιορκήσαν τὴν οἰκίαν Λιβακίων, τὴν ληστευθεῖσαν μετὰ τὴν πρὶ-

φραν ἐκέρπτοντο ἀντάρται! Τί δὲ μετὰ ταῦτα ἐπενόησαν, ἵνα δικαιολογήσῃ τὴν ἀδυσπραγίαν των, ὅτι οἱ λησταὶ ἦσαν ἀντάρται ἀπονημένοι μετὰ τῶν Βήσσανιωτῶν, ἵνα καταπονησῇ τὸν Βέη καὶ στρατιώτας! Τί παρὰ τὸν καὶ ἐπίστευον τοῦτο, ἀφοῦ οἱ στρατιῶται ἦσαν εἰς Βήσσανην διὰ νὰ εἰσπράξωσι τὰ δικαιώματά των ἱμπακίων!

— Εἰς Δερβενδὶστον ἐκλάπησαν τρεῖς ἡμίονοι (μουλάρια) καὶ δὲν κατωρθώθη ἡ ἀνεύρεσίς των. Ἰπάρχουσιν ὑπόνοιαι βάσιμοι ὅτι δράσται τῆς κλοπῆς εἶνε γνωστοὶ τινες ἄλλοι οἰτίνες.

ΕΚΛΟΓΗ ΜΟΥΤΕΣΑΡΦΙΚΙΟΥ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΥ

Χριστιανοὶ	Ὁθωμανοὶ	Καζάδες	Ἐκλεκτορες		Ψῆφοι		Ἐλαβον ψήφους				
			Χριστιανοὶ	Ὁθωμανοὶ	Ὅλ. ποσόν	Μαυρομίχας	Δουρῆς	Μουφίτ	Μαυροπούλος	Καλλὶπασάς	Καλλὶπασάς
8193	2329	Δελβίον	10	3	13	11	10	3	2	—	—
3609	2326	Χειμάρρας	4	2	6	4	4	2	—	—	—
10498	680	Πωγωνίου	12	—	12	12	12	—	—	—	—
2923	9113	Πρεμετῆς	5	8	13	5	5	8	3	5	—
5814	10055	Τεπελενίου	2	11	13	4	2	11	9	—	—
10547	10037	Ἀργυροκάστρου	2	23	25	—	—	25	25	—	—
41584	34540		35	47	82						

Οἱ Χριστιανοὶ τοῦ καζᾶ Ἀργυροκάστρου ἀπεκλείσθησαν ἐντελῶς τῶν ἐκλογῶν. Οἱ δύο ἐκλεκτορες, ὅτινες ἐξελέγησαν ἐν τῇ τμήματι Διουντῆς εἶνε ὁ δικηγόρος Πόγας καὶ ὁ ἀδελφός του, ἵναις ἐψήφισαν τὸν συνδυασμὸν τοῦ Μουφίτ. Ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ ἐν τῇ καζᾷ Ἀργυροκάστρου ἐπρεπε νὰ ἐκλεγῶσι 17 Χριστιανοὶ ἐκλεκτορες καὶ 3 Μαυρομυνοὶ, ὁδότες δὲ 23 Μαυρομυνοὶ. Τὰ ἀποτελέσματα δὲ ἦτο νὰ ἐκλεγῶσιν ἐν τῇ νομῇ Ἀργυροκάστρου 50 ἐκλεκτορες Χριστιανοὶ καὶ 37 Ὁθωμανοί, ἐν ὧν 87. Οὕτω δὲ ὁ Μπαχίχας θὰ εἶχε ψήφους 52, ὁ Δεσφῆς 50, ὁ Μουφίτ 37, ὁ Μαυρόπουλος 29 καὶ ὁ Καλλὶπασάς δὲ ὑπερίσχυεν ὁ συνδυασμός Μπαχίχας καὶ Δεσφῆς, ἐν ὑπεστήριξιν ὁλόκληρος ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμός.

ΒΟΥΛΗ

Ἐπὶ δύο ἐβδομάδας συνεδριάζουσιν ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων δὲν ἠδυνήθη νὰ προχωρήσῃ εἰς τὰς ἐργασίας αὐτῆς οὕτε νὰ παρουσιάσῃ ἀξιῶν λόγου νομοθετικὰ ἐργασίαν. Τούτου ἔνεκα περυσίαν εἰς ἐπιθέσεις κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἐξ ὧν καταφάνεται ὅτι τὸ ὑπόλοιπον τοῦ χρόνου τὰ φορολογικὰ νομοσχέδια, ἅτινα ὑπέβαλεν εἰς τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός κ. Γούγκρης θὰ προκαλέσῃσι (μικρότερας συζητήσεως καὶ ἀγῶνα σφοδρότερον) διὰ τῶν νομοσχεδίων τούτων ἐπιβάρυνται μόνον ὁ λαὸς καὶ καθιστῶται ἀβίωτος καὶ ἀκρίβης ὁ ἐν Ἑλλάδι βίος· οὐδέμια θὰ λαμβάνεται πρόνοια περὶ ἐλαττώσεως τῶν φόρων ἐκείνων, οἵτινες νὰ καθιστῶσι δυνατὴν τὴν εὐθυνην (ωὐν) ἐν Ἑλλάδι εἰς συμβαίνει εἰς ἀπαντα τὰ ἄλλα Κράτη, ἅτινα τούτου ἔνεκα εὐποροῦν, διότι πρὸς τοὺς ἄλλους παρέχουσι καὶ τὸν βίον εὐθύνον, ἐνθ' ἐν Ἑλλάδι ὁ ἕως χρειάζεται νὰ δαπανῇ διπλάσια ἐκείνων, τὰ ὅποια θὰ ἐδαπάνει εἰς Γερμανίαν, Ἑλβετίαν κτλ. Ὁρεῖται τὸ κακὸν τοῦτο εἰς τοὺς ἐμπειρικοὺς οἰκονομολόγους, οἵτινες ἐν τῇ ἀντιπολιτευσίᾳ εὐρακόμενοι εὐχερῶς ἀναγορεύονται ὡς σπουδαῖοι οἰκονομολογοὶ καὶ διακεκρυμένοι ρήτορες, ἀνακαθήμενοι ὅμως τὴν ἀρχὴν ἀποροῦσι περὶ τοῦ πρακτεῦ καὶ ὅλον αὐτῶν τὴν οἰκονομολογικὴν δεινότητα ἐπιδεικνύουσιν εἰσαγόντες εἰς τὴν Βουλὴν νομοθετήματα φορολογικὰ ἐπὶ ὅλον τὸν εἶδον τῆς πρώτης ἀνάγκης, αἵτου, πετρελαίου, ζαχαρώσεως κτλ. ἐντελῶς δὲ παρέχονται ἐκεῖνα ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶδε κυρίως νὰ ἐπιβληθῇ φορολογία, χωρὶς νὰ γυγίγῃ ὁ λαὸς καὶ αἱ γεωργικαὶ ταξίς.

Ἐπίσης ἡ Βουλὴ ἠδικαφόρησε μέχρι τοῦδε αἱ διὰ τὸ γεωργικὸν καὶ κτηνοτροφικὸν ζήτημα, ἅτινα ἀποτελοῦσι τὸν πλοῦτον πάσης χώρας καὶ δημιουργοὺς λαοὺς εὐδαίμονας καὶ εὐπορούς. Καὶ αὐτὸ δὲ τὸ ζήτημα τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν προσφύγων ἀμελῶς ἐλύθη ἡ μάλλον ἐλαβε τοιαύτην ἐξέλιξιν ὥστε ἐνθ' ὁ Κράτος μέχρι τοῦδε ἐδαπάνησε περὶ τὰ 10 ἑκατομμύρια οὐδὲς σχεδὸν συνοικισμὸς καθιερώθη κατὰ τρόπον ὑποσχόμενον εὐδοκίμῃσιν, οἱ δὲ ἀτυχεῖς πρόσφυγες μαστιζόμενοι ὑπὸ τῆς πείνης καὶ τὸν συνεπεῖχ' ταύτης ἀσθενεῖν κατὰ δεκάδας ἀπερχονται εἰς τὸν Ἀδην. Διὰ τὸ ζή-

συχὰ πυκνὰ παίζουν τὸ παίγνιδι τοῦτο καὶ στεροῦν τοὺς ἀκτοῖκους τὰ ζῆα των ὡς ἐπάρχον καὶ περὶ αὐτὰ τὴν κλοπὴν ἄλλων ὀρίων ζῶων τὰ ὅποια ἐπὶ ἡμέρας ἐφύλαττον κρυμὲν καὶ εἰτα ἐδήλωσαν ὅτι οἱ δῆθεν ἀγνοοῦσι ἐξήτουν τὸσα χρήματα διὰ νὰ ἐπιστρέψουν τὰ ζῆα· καὶ οὕτως ἠγανακθίσαν οἱ ἀτυχεῖς κάτοικοι νὰ ἀγοράσῃσι δύο φορές τὰ ζῆα των. Ὁρεῖται οἱ διευθύνοντες τὰ κοινὰ τῆς Δερβενδίστης νὰ λάβωσι μέτρα κατὰ τῶν κκοποιῶν τούτων, διότι θὰ ἀνταχασθῶσιν οἱ δυνάμενοι νὰ τοὺς καταγγείλωσιν ὡς συνεπλοῦς.

ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 4 Δεκεμβρίου. — Από της πρωίας της σήμερον επί τη ἀναμονῇ τοῦ μεγάλου γεγονότος τῆς ἐπισήμου κηρυξέως τῆς ἐνάρετος τῶν ἐργασιῶν τῆς τουρκικῆς Βουλῆς ἡ Κωνσταντινούπολις εἶχε προσλάβει ὄψιν πανηγυρικὴν.

Τὴν μεσημβρίαν ἀκριβῶς ἡ ἡμέρα ἡ φέρουσα τὸν Σουλτάνον ἐξῆλθε τοῦ Γιλδίζ. Ἐκείνην δεξιὰ τοῦ Σουλτάνου ὁ ἀγαπητὸς υἱὸς τοῦ Μπουρχανεδδίν καὶ ἀπέναντι αὐτοῦ ὁ Μέγας Βεζύρης Κιαμήλ πασσάς.

Ἰλαί ἱππικὸν προηγούντο καὶ εἶποντο τῆς σουλτανικῆς συνοδείας ἥτις διὰ τῶν Μνηματικῶν, τῆς Γεφύρας καὶ τοῦ Οὐνκαπέ διηυθύνθη πρὸς τὸ Κοινοβούλιον ἐν μέσῳ τοῦ μετὰ φρενίτιδος ζητωκραυγάζοντος λαοῦ ὅστις συνωθεῖτο ἀσφυκτικῶς καθ' ὅλον τὸ ἀπὸ τοῦ Γιλδίζ εἰς Ντολμά Μπαξὲ διάστημα.

Τὴν εἴσοδον τοῦ Σουλτάνου εἰς τὴν Βουλὴν ἔχαιρέτισαν οὐρανομήκεις ζητωκραυγαί. Οἱ βουλευταὶ ἠγέρθησαν ζητωκραυγάζοντες καὶ χειροκροτοῦντες.

Ὁ λόγος τοῦ Θρόνου ὁ ἀναγνωσθεὶς παρὰ τοῦ ἀρχιγραμματέως τῶν Ἀνακτόρων Οὐσεβάτ, ἔχει ἐν περιλήψει ὡς ἑξῆς:

«Ἐκφράζω τὴν χαρὰν μου διὰ τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ Συντάγματος εἰς τὴν χώραν μου.

«Παραχώρησα διὰ πρώτην φορὰν τὸ Σύνταγμα πεισθεὶς εἰς τὰς συμβουλάς τῶν μεγιστάνων, ἀλλὰ πεισθεὶς ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς του ὅτι ὁ λαὸς δὲν ἦτο τότε ἐπιδεκτικὸς Συνταγματικῆς διουκίσεως τὸ ἀφῆρεσα ὅπως διαπαιδαγωγηθῇ πρὸς αὐτὸ ὁ λαὸς μου. Σήμερον τὸ ἀποτέλεσμα αὐτὸ ἐπῆλθε καὶ διὰ τοῦτο ἐπανεφέρων ἐν ἰσχύϊ τὸ Σύνταγμα. Ὡρῖσα τὴν ἡμέραν τῶν ἐκλογῶν καὶ τὴν ἡμέραν τῆς συγκλήσεως τῆς Βουλῆς. Εὐελπιστῶ ὅτι τὸ Σύνταγμα τὴν φορὰν ταύτην θὰ εὐδοκιμήσῃ».

«Θὰ ληφθῇ φροντίς πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας καὶ ἐπίτευξιν τοῦ ἰσοϋγίου ἐν τῷ προϋπολογισμῷ. Ἐπίσης διὰ καταλλήλων νομοθετημάτων ἵνα ἐπιδιωχθῇ ἡ αὐξήσις τῶν πλουτοπαραγωγικῶν δυνάμεων τῆς Χώρας. Θὰ καταπλασθῶν αἱ διάφοροι σχολαὶ καὶ θὰ ἀναπτυχθῇ ἡ παιδεία. Θὰ συμπληρωθῶν ἐπίσης αἱ ναυτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ δυνάμεις τῆς Χώρας καὶ τοῦτο θὰ εἴναι ἐκ τῶν πρώτων μελητημάτων τῆς Κυβερνήσεώς μου.

«Ἀπὸ τῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ Συντάγματος δύο γεγονότα μὲ ἔδωκαν. Ὁ Φερδινάνδος ὁ ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας ἀπιστήσας ἐκήρυξε τὴν ἡγεμονίαν ἀνεξάρτητον. Ἐπίσης ἡ Αὐστρία ἐκήρυξε τὴν προσταρτήσιν τῆς Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης. Ἡ διεξαγωγή τῶν ὑποθέσεων τούτων

ἀνετέθη εἰς τὴν Κυβερνήσιν μου τὴν ὁποίαν παρακαλῶ ὅπως βοηθήσῃ καὶ φέρῃ αὐτὰς εἰς πέρας συμφώνως πρὸς τὸ συμφέρον καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς πατρίδος. Αἱ μετὰ τῶν λοιπῶν Κρατῶν σχέσεις τῆς Τουρκίας εἶνε ἐξαιρετοί. Ἐλπίζω ὅτι τῇ βοηθείᾳ τῶν φίλων Δυνάμεων θὰ ἐπιτευχθῇ ὁμαλὴ λύσις καὶ εἰρηρικὴ τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων.

«Εὐχόμενος παγίωσιν τοῦ Συντάγματος κηρύσσω τὴν ἐναρετὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.»

Ζωηρὰ χειροκροτήματα ἐκάλυψαν τὰς τελευταίας λέξεις τοῦ λόγου τοῦ Θρόνου.

ΔΙΑΦΟΡΑ

— Ἀφίκετο ἐκ Μπούλτζης καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Ρουμανίαν ὁ κ. Π. Μπούκας.

— Ἀφίκετο ἐκ Τριχάλων ὁ κ. Μπούλτζης ἔμπορος κ. Ἰγνάντιος Ματσόπουλος.

— Ἀφίκετο ἐκ Τσαρπλάσων ὁ κ. Φίλιππος Φίλιος.

— Ἀνεχώρησεν ἐπανερχόμενος εἰς Θεσσαλονίκην ὁ ἐκ Λαϊτῆς τοῦ Ζαγορίου κ. Γ. Λεοντιάδης.

— Ἀπεβίωσε καὶ ἐτάφη χθὲς ὁ ἐκ Μετσόβου Ἰωάννης Ζαούδης, πατριώτης ἄριστος, ἐντιμὸς καὶ εὐλαβὴς πολίτης ἀφῶν μνημὴν ἐπέζηλον εἰς ἅπαντας τοὺς γνωρίμους καὶ συμπατριώτας· ἐγκατασταθεὶς ἀπὸ ἐτῶν εἰς Τρίκαλα ὑπῆρξε πρόθυμος εἰς ὅλα τὰ πατριωτικὰ καὶ ἐθνικὰ ζητήματα ἐξεπαίδευσεν δὲ καὶ ἀνέθρεψε μετ' ἐπιμελείας τὰ τέκνα αὐτοῦ. Ὁ θάνατος πατριωτῶν ὅπως ὁ ἀειμνήστos Ζαούδης ἀφίνει πάντοτε μέγα κενόν. Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτοῦ.

— Εἰς Τσαρπλάνα τοῦ Παγωνίου ἐτελεύτησεν ὁ Χρ. Γκιότας βυθίσας εἰς λύπην οἰκείους καὶ φίλους οὓς ἅπαντας συλλυπούμεθα.

— Ἀφίκετο ἐκ Δοδράς μετὰ τῆς συζύγου του ὁ κ. Θρασύβουλος Τσαπάρης καὶ ἐκ Βίτης ὁ κ. Στέφανος Κτσάγκης καὶ ἀνεχώρησε δι' Ἀλεξάνδρειαν.

— Ἀφίκετο ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Μεδέζεζαν Ἰωαννίου ὁ κ. Βασ. Κ. Μάντης.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ἰω. Τσ. Πόρτ-Σαΐδ. Καὶ τὸ γράμμα καὶ ὁ παρὰς ἐλήφθησαν καὶ σὺς εὐχαριστοῦμεν. Κάλιστα δὲ τὰ γράφεις καὶ πολλὴν μὲς ἐπροξένησαν εὐχαρίστησιν. Τὸ γῆρας δὲν σὺς ἐπῆρεσεν ἀκόμη. — Σπ. Δεμ. Πόρτ-Σαΐδ, Στεφ. Σαγ. Δαρδανέλλια, Τζοβ. Θεοδόπουλιν, Χρ. Ζ. Πόρτ-Σαΐδ, Α. Οἰκ. Κρούδατος Σ. Μεν. Βεγγάζιν, Ἀδελ. Βοσ. Ρομαυάφκα (Ρωσσίας) Δ. Γρ. Σέρρας, Ν. Χρ. Γιοχάνεδοιργ Συνδρομαί σας ἐλήφθησαν ἐγκαίρως. Εὐχαριστοῦμεν ἅπαντας θερμῶς. Ἀναστ. Χ. Λαζ. Βόλων. Τὸ φύλλον τὴν παρελθούσαν ἐδομαδά δὲν ἐξεδόθη συνεπὶς μίαν ἐδομαδά καθυστερήθη. Οἱ πρόθυμοι συνδρομηταὶ οἵτινες ἀποστέλλουν τὴν συνδρομὴν μόνοι καὶ ἄνευ παρακλήσεων εἶνε περὶ τοὺς 100 μόνον. Οἱ ἄλλοι μὲς βγάδουν τὴν ψυχὴν ἀνάποδα ἔως ὅτου πληρώσουν καὶ ἂν πληρώσουν. Πρέπει

νὰ γράφωμεν κατ' ἐπανάληψιν ἐνῷ κάθε συνδρομητὴς ἔχει καθῆκον μόνις ἀρχίζῃ τὸ ἔτος νὰ στέλλῃ καὶ τὴν συνδρομὴν του. Τοιοῦτοτρόπως διευκολύνεται ἡ ἐκδοσις τοῦ φύλλου διὰ τὸ ὅποιον ἡμεῖς σπαταλοῦμεν πολὺτιμον χρόνον χάριν ἐξυπηρέτησεως τῶν συμπερόντων τῆς πατρίδος μας. Οἱ Ἑπειρώται ὅμως δὲν κατηνόησαν ἀτυχῶς τὰς ὑπηρεσίας ἃς προσέφερε καὶ προσφέρει τὸ φύλλον διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἐπειρῶντες ἔχομεν ἀσπῆτι εἰς τὸ Βουκουρέστι οὐτε ἀμπέλια στὴ Βλαχία διὰ νὰ δαπανώμεν πάντοτε ἀπὸ τὴν τσέπην μας θὰ σκεφθώμεν διὰ τὸ μέλλον σοφώτερον μὲς στέλλων τὰς συνδρομὰς ἐκδίδομεν τὸ φύλλον· πάλιν παύομεν καὶ ἡμεῖς· μὲς ξαναστέλλουν ξαναρχίζομεν πάλιν· εἶνε ἐντροπὴ διὰ μερικοὺς νὰ κάμνουν τὸν κοῦφόν. Νὰ ἦτον καὶ κανένα μεγάλο ποσὸν ἡ συνδρομὴ στὸ διάβολο. Δέκα φράγκα μόνον. Καὶ δι' αὐτὰ πᾶσι νὰ γράφωμεν καὶ νὰ παρακαλοῦμεν. Διὰ τὸ μέλλον ἀλλάζομεν γνώμην. Ἐκεῖνοι ποὺ θὰ χάσουν εἶνε οἱ Ἑπειρώται ὧν τὰ συμφέροντα ἐπὶ 17 ἔτη μετὰ σθένους ὑπερκοπίσαμεν ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀξιώσεως περὶ ὕλικῆς ἢ ἠθικῆς ἀμοιβῆς, διότι φρονοῦμεν ὅτι ἕκαστος ἔχει καθῆκον νὰ πράττῃ ὅ,τι δύναται ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος του. Κύριε Ἄντων. Δημητρίου Κέρκυραν. Παρακαλοῦμεν νὰ μὲς ἐμβάψῃς τὰς μέχρι τοῦδε συνδρομὰς σας. — Κύριε Γ. Διμη. Πάτρας (ὁδὸς Καλλαβρύτων). Παρακαλοῦμεν νὰ μὲς ἀπαντήσῃς. — Ἐπίσης παρακαλοῦνται καὶ πάντες οἱ ἄλλοι καθυστεροῦντες νὰ ἐμβάψωσι τὰς συνδρομὰς διὰ νὰ μὲς βάλουν σὲ μεπιδάδες. — Θ. Ἀθ. Κρίνον. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Γράφομεν. — Π. Γ. Κωνσταντινοῦπολιν. Εὐλογημένης τὸν Αἰφρατα θὰ μὲς κάμῃς καὶ σὺ. Ἀφῆσε τὴν διπλωματικὴν εἰς ἄλλους καὶ κύτταξέ τὴν δουλειά σου. — Δ. Π. Ἐνταῖθα. Ἡμεῖς, φίλε, τὰ ἐγράψαμεν καὶ τὰ ἐκοπανίσαμεν ἀπὸ τὸν Σεπτέμβριον τί ἔπρεπε νὰ πράξουν οἱ Ἑπειρώται προσεχῶς ὅτε συνέρχεται ἡ διάσκεψις. Δὲν εὐρέθη ὅμως μισὸς νὰ δώσῃ προσοχὴν. Ἡ ἐλευθερία θέλει δουλεῖν δὲν πέφτει μόνῃ ἀπὸ τὸν Οὐρανόν. — Γ. Πασ. Ἐνταῖθα (ὁδὸς Προαστείου). Τὸ φύλλον δὲν ἐλάσσει δι' οὓς λόγους γράφομεν. Ἀλλὰ συνδρομὴν σας δὲν ἐλάβομεν εἰσέτι.

Ἐγκυκλοπαιδικὸν Ἡμερολόγιον Ι. Α. Βρεττοῦ (ἔτος 9). Τοῦτο ἐκκλροφόρισε κατ' αὐτὰς, ἀποτελεῖ δὲ ἀληθὲς ὑπόδειγμα εὐσυνειδήτου ἐργασίας, τόσον ὑπὸ ἐποψὴν ἐπιμελείας περὶ τὴν ἐκλογὴν τῆς ὕλης ὅσον καὶ ὑπὸ ἐποψὴν πολυτελείας καὶ δαπάνης. Ἀπῆρεια εἰκόνας συνοδεύει τὰς μελέτας του, τὰ ἔθρα του, τὰς στατιστικὰς του, τὰ ἀνέκδοτά του. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο προέβη καὶ εἰς ἀπόπειραν πολυτελοῦς ἐκδόσεως ἐπὶ τοῦ καταστύλπου καὶ βαρυτίμου χάρτου τῆς Εἰκονογραφημένης μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς ὁποιᾶς ὁ Ι. Βρεττὸς συνεταιρίσθη, ἀλλὰ ἡ ἐκδοσις αὕτη ἐγένετο ἀνάρπαστος ὑπὸ τῶν ὁμογενῶν τοῦ Ἑξωτερικοῦ, τὸ Ἐγκυκλοπαιδικὸν Ἡμερολόγιον εἶνε ἠθασταρὸς παντὸς ὅ,τι δύναται νὰ τέρψῃ, νὰ μωφώσῃ, νὰ διδάξῃ, εἶνε δὲ πράγματι ἓνα στολιδὴν πάντῃς γραφεῖς, πάσης βιβλιοθήκης, πάσης αἰδοῦσης Πωλεῖται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τῆς Ἐδῆς τὸ ἔτος δὲ πρὸς δρ. 4 τὸ δὲ ἀπλόδοτον πρὸς δρ. 3. Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν φράγκα.

ΒΕΡΟΛΙΝΕΙΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Συγχρόνως κατέφθικον εἰς τοὺς Ρώσους ἐνισχύσεις. Ἀπεφασίσθη νὰ ἐπιχειρηθῇ νέα ἔφοδος τῇ συνδρομῇ καὶ τῶν Ρουμάνων. Ἀλλὰ καὶ αὕτη ἀπεκρούσθη. Ἡναγκάσθησαν νὰ παραιτήσων τὰς βιαίαις ἐπιθέσεις. Ὁ γέρον στρατηγὸς Τοτλέβεν, ὁ ἥρωες τῆς Σεβαστουπόλεως, ἐκλήθη τότε μὲ πλήρη ἐλευθερίαν ἐνεργείας, τεθείσης ὑπὸ τὴν διάθεσιν του καὶ τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς. Περιεκύκλωσε τὴν Πλεύνην διὰ χαρκαωμάτων, κατέλαβε τὰς ὁδοὺς Βιδινίου καὶ Σόφιας, δι' ὧν ὁ Ὄσμαν ἐσιτίζετο καὶ ἀποκλείσας στενῶς τὴν θέσιν χωρὶς νὰ θυσιάσῃ οὔτε ἓνα στρατιώτην περιέμεινεν. Δριμύτατος χειμὼν ἐτυράννει τοὺς συμμάχους. Ὁ Ὄσμαν ἐξαντλήσας ἐπὶ τέλους τὰ πάντα παρηδύθη μετὰ 40.000 ἀνδρῶν τὴν 10 Δεκεμβρίου 1877.

Οἱ Τούρκοι ἔχασαν τὴν Πλεύνην, διότι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐπωφεληθῶσι τῆς ἀνεπίστου ἀναπαύσεως, τὴν ὁποίαν τοὺς ἀφῆκεν ἡ θυμασικὰ ἄμυνά των.

Εἰς τὴν Ἀσίαν ἡ θέσις των δὲν ἦτο καλλιτέρεα. Ὁ Μουκτάρ πασσάς, μετὰ τὰς πρώτας ἐπιτυχίας του, ἀντὶ νὰ τὰς ἐξασφαλίσῃ δι' ἐρωμένης ἐπιθέσεως, ἠρκέσθη νὰ παρενοχλῇ τὸν ἐχθρόν· οὗτος εἶχεν ἀνασχηματισθῇ ὁ μέγας δούξ Μιχαήλ καὶ ὁ Λώρης Μελικὼφ εἶχον λάβει ἰσχυράς ἐπικουρίας καὶ κατὰ τὸν Ὀλτώ-

βριον ἐπιτίθενται κατὰ τοῦ Τούρκου στρατηγού, τοῦ ὠχυρωμένου πρὸ τοῦ Κάρς, τὸν νικοῦν καὶ τὸν ἀπωθοῦν εἰς Ἀρμενίαν. Τὸ Κάρς πολιορκεῖται καὶ ἐκ δευτέρου.

Ἐπὶ ἓνα μῆνα μετὰ σειρὰν μαχῶν, αἱ ὁποῖαι ἐξάντλουν τὴν φρουράν, ἀνερχομένην εἰς 20.000 ἀνδρας, αὕτη ἐπιχειρεῖ νὰ διεκφυγῇ· ἀλλὰ περικυκλοῦται καὶ αἰχμαλωτίζεται. Καὶ αὕτη ἀκόμη ἡ πόλις, ἡ θεωρουμένη ὡς ἀπόρητος, κυριεύεται διὰ μιᾶς ἡρωικῆς ἐφόδου. Οἱ Τούρκοι ὑποχωροῦν εἰς Ἐρζερούμ. Ὁ Μουκτάρ πασσάς ἀναγκάζεται εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν μετὰ μέρους τῶν στρατευμάτων του. Ἡ πτώσις τοῦ Ἐρζερούμ δὲν ἦτο πλέον εἰμὴ ζήτημα ὀλίγου χρόνου, ὅποτε ἐπανεβῆ ἡ ἀνταρξία.

Ὁ χειμὼν δὲν διέκοψε τὴν ἐκστρατείαν εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν. Περσούσης τῆς Πλεύνης τίποτε δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπίσχω πλέον τὴν προέλασιν τῶν ρωσικῶν στρατευμάτων. Μεθ' ὅλας τὰς τρομερὰς δοκιμασίας, τοὺς πάγους, τὰς χιόνες, τὸ ὅλως ἐκτακτὸν ἐκεῖνο ψυχρὸν ἀντὶ ἀνηκούστων στερήσεων καὶ ταλαιπωριῶν, διαβαίνουν τὸν Αἰμόν δι' ὅλων τῶν στενωπῶν του.

Εἶνε ἐν κίνησι θυμασίων ἀνὰ τὴν ἀπέρκοντον ἔκτασιν τῆς χειρὸς του. Πρὸς δυσμὰς αἱ Μαυροβούνιοι ὠθοῦν τοὺς Τούρκους καὶ τοὺς ἐκτοπίζου. Καταλαμβάνουν τὸ Ἀντίβρι καὶ πολιορκοῦν τὸ Σκούτρυ· ἀπ' ἐξέρου αἱ Σέρβοι, οἱ ὁποῖοι εἰσῆλθον καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν γαζμαίν του πυρὸς, κερδίζουν νίκην τοῦ Πορώ καὶ κυριεύουν τὴν Νίσσαν. Εἰς τὸ κέντρον ὁ Ρούρκος νικᾷ εἰς τὸ Τοστκίεσεν καὶ διχιδνίει τὴν ὁροσειρὰν

κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Ἰανουαρίου. Ὁ Ραξέσκη, συνδυάζων τὰς κινήσεις του μετὰ τὰς τοῦ Μίρσκυ καὶ τοῦ Σκομπελέφ, πολιορκεῖ καὶ αἰχμαλωτίζει τὸν Βέσσελ πασσά, ὑπερκαπζόμενον τὰ στενὰ τῆς Σίπκας μετὰ 20.000 ἀνδρῶν.

Ἀδὲν περιγράφωμεν, λέγει εἰς αὐτόπτης μαρτυρῶν, τὸν ἐνθουσιασμόν, ὅστις ἐξεργάχῃ καθ' ὅλον τὸ στρατόπεδον, ἔμκ ὡς ἐγνώσθη ἡ εἰδοσις αὐτή. Ὁ Μέγας Δουξ ἐξῆλθε τῆς σκηνῆς του κρυγάζων αὐρὰ καὶ ἐκχγγέλλων τὴν μετὰ τὴν εἰδῆσιν. Χιλιάδες φωνῶν ἀπήχθησαν τὴν ἰδικὴν του, καὶ μετ' ὀλίγον ἔγινε πλέον ἓνας ἀπέραντος ὀρυμγχὸς ζητωκραυγῶν καὶ ἡμμάτων, ἐνῷ ἡ μουσικὴ ἐπακύνει τὸν ἐθνικὸν ὕμνον.

Αὐτὸ ἦτο τὸ αἰφνίδιον καὶ σχεδὸν ἀπρόσπου τέλος τῶσαν ἀγωνιῶν καὶ τῶσαν δεινῶν. Ὅλα ὁμοῦ αἱ ὁδοὶ πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἦσαν ἀνοικταί. Συγχρόνως ἡ Ἑλλὰς ἐλάμβανε μέρος εἰς τὰς ἐχθροπραξίας καὶ ὁ στρατὸς τῆς εἰσεβάκλειν εἰς τὴν Θεσσαλίαν.

Ἡ Τουρκία, ἡ ὁποία ἤλπιζεν εἰς τὸ τέλος καμνίζειν στρατιωτικὴν ἐπέμβασιν τῶν Δυνάμεων καὶ ἰδικιτέ τῆς Ἀγγλίας, εὐρίσκειτο εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ὅπου. Ὁ Σουλτάνος ἠτεῖ ἀνταρξίαν. Ὁ μέγας δούξ Νικόλαος τότε μόνον ἐννοεῖ νὰ συνκίνησῃ νὰ ἔλθῃ εἰς διαπραγματεύσεις, ἐνῷ ἡ ἀνταρξία ἦτο τὰς βάσεις τῶν προκαταρκτικῶν τῆς εἰρήνης.

(Ἀκολουθεῖ)